

РЕШЕНИЕ

№ 3289

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Рачев, като разгледа дело номер **2318** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на П. С Р. от гр. С. против решение от 31.01.2011 г. на СРС, НК, 104 с-в, в частта му, с която е оставена без разглеждане жалбата на П. С Р. срещу наказателно постановление № 2587/20.01.2009 г., издадено от заместник-началника на О. в С., с което на П. С Р. на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. (по т. 1 от наказателното постановление) и на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. (по т. 3 от наказателното постановление). Първоинстанционният съд е отменил т. 2 от наказателното постановление, в която част на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв., наложено на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец. Решението се обжалва като незаконосъобразно с искане да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което делото да се реши по същество, като се отмени решението на Софийския районен съд в обжалваната му част.

Ответникът по частната жалба не представя възражения по чл. 232 от АПК.

Административен съд С. - град, като се запозна с обжалваното разпореждане и обсъди съображенията по жалбата, намира следното:

Жалбата е допустима – подадена е в преклузивния срок по чл. 230 от АПК от надлежна страна по чл. 236, вр. чл. 210, ал. 1 от АПК срещу решение (с характер на определение), което като преграждащо по-нататъшното развитие на първоинстанционното производство е обжалваемо съгласно чл. 229, ал. 1, т.1 АПК. За да прекрати производството, районният съд е приел, че е приложима нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП (ДВ, бр. 51 от 2007 г.), в сила от 30.06.2007 г., предвиждаща съдебна необжалваемост на наказателните постановления за налагане на глоба до 50 лв.

Прекратителното решение е законосъобразно.

Съгласно чл. 189, ал. 6 от ЗДвП за неуредените в ЗДвП случаи по съставяне на актовете, издаването и обжалване на наказателните постановления и по изпълнение на наложените наказания се прилагат разпоредбите на ЗАНН. С оглед това изрично препращане и доколкото до 30.06.2007 г. няма въведен специален нормативен праг за съдебната (не)обжалваемост на наказателните постановления за наложени глоби по ЗДвП, приложим е общият такъв от 10 лв. по чл. 59, ал. 3 от ЗАНН. Размерът на глобите по т. 1 и по т. 3 по НП № 2587/20.01.2009 г. надхвърля този единствено действащ до 30.06.2007 г. нормативен минимум, като същият обаче не надхвърля минимума от 50 лв., установен от 30.06.2007 г., който изключва съдебната обжалваемост на постановлението и към датата на издаването му – 20.01.2009 г., и към датата на подаване на жалбата по чл. 59, ал. 1 от ЗАНН срещу него - 04.03.2009 г. Обжалваемостта на наложената глоба от 50 лв. може да се смята отпаднала след влизането в сила на ЗИДЗДвП (ДВ, бр. 51 от 2007 г.) на 30.06.2007 г., с § 59, т. 2 от който в чл. 189 от ЗДвП е създадена нова ал. 5, съгласно която не подлежат на обжалване наказателни постановления, с които е наложена глоба до 50 лв. включително. ЗАНН не съдържа правила за действието на административно наказателнопроцесуалните норми по време, поради което субсидиарно приложими съгласно чл. 84 от ЗАНН са тези, установени за наказателнопроцесуалните норми. Новите такива норми нямат обратно действие, тъй като те не се прилагат за процесуални действия по висящи производства, които са извършени по стария ред. Те влизат в сила незабавно, доколкото всички бъдещи действия по висящи процеси занапред трябва да са съобразяват с тях. Това положение има нормативната своя опора в чл. 3 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, съгласно които новите разпоредби се прилагат от влизането им в сила и само за тези процесуални действия, които предстоят по незавършени производства. По арг. за противното от чл. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН са неприложими за процесуални действия по висящи производства, които не са предстоящи, а са осъществени по досегашния ред. В съответствие с това съдебната практика е константна, че за валидността на процесуалните действия значение имат само правилата по процесуалния закон, в сила при извършването им. Новият такъв като по-съвършен, с по-големи гаранции за разкриване на обективната истина, е задължителен единствено за бъдещите, нереализирани процесуални действия. Доколкото друго не е предвидено в закона, той не засяга

вече породените, придобити и упражнени процесуални права, в т. ч. правото по чл. 59 от ЗАНН. В съответствие с това, разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП (редакция към момента на съставяне на АУАН и на издаване на наказателното постановление), следва съгласно чл. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН да се прилага от 30.06.2007 г. само за жалбите срещу наказателни постановления с наложени глоби по ЗДвП до 50 лв., подадени след тази дата, какъвто е и настоящия случай. При положение, че жалбата срещу НП № 2587/20.01.2009 г. по чл. 59 и сл. от ЗАНН е депозирана на 04.03.2009 г., след влизането в сила на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП на 30.06.2007 г., то нейното подаване е било предстоящо, същото е осъществено след 30.06.2007 г., т.е. след влизането в сила на нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП (редакция към момента на съставяне на АУАН и на издаване на наказателното постановление). Щом наказателното постановление е издадено след 30.06.2007 г., съответно обжалвано на 04.03.2009 г., то глобеното по чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП и по чл. 183, ал. 4, т. 7, предложение първо от ЗДвП лице е упражнило правото си съдебно да обжалва постановлението след 30.06.2007 г., то същото е засегнато от незабавното действие на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП (редакция към момента на съставяне на АУАН и на издаване на наказателното постановление). Така направените изводи не се отричат от обстоятелството, че с наказателното постановление на лицето са наложени две административни наказания глоба в размер на 50 лв., защото смисълът на текста е да не подлежи на обжалване наказателното постановление, с което за едно извършено нарушение е наложена глоба в размер на 50 лв. В процесния случай на касатора са били наложени с едно наказателно постановление три административни наказания глоба (това по т. 2 е отменено от първоинстанционния съд), каквато пречка не съществува, но това не означава, че общо размера на наложеното административно наказание глоба е в размер на 100 лв. Съдът намира за неоснователно оплакването, съдържащо се в касационната жалба и изразяващо се в наличието на допусната техническа грешка в името на касатора в решението на Софийския районен съд. Действително, подобна грешка е налице, но същата е в частта на решението, с която първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление, но не и в частта, с която жалбата срещу наказателното постановление е оставена без разглеждане и която е предмет на касационен контрол пред настоящата съдебна инстанция.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение (с характер на определение) от 31.01.2011 г. на С районен съд, НК, 104 състав по НАХД № 8133/2010 г. като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.01.2011 г. по НАХД № 8133/2010 г. на СРС,

НК, 104 с-в в обжалваната част, с характер на определение, с която е оставена без разглеждане жалбата на П. С Р. срещу наказателно постановление № 2587/20.01.2009 г., издадено от заместник-началника на О. - С., с което на П. С Р. на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. (по т. 1 от наказателното постановление) и на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв. (по т. 3 от наказателното постановление). Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: